

АНАЛІЗ СТАНУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ Й ОЦІНКА ФАКТОРІВ ЙОГО ПІДВИЩЕННЯ

Виявлено й обґрунтовано чинники, що сприяють або стримують розвиток інвестиційного потенціалу підприємств легкої промисловості, розглянено його проблеми та перспективи розвитку в сучасних умовах.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна привабливість, інноваційний процес, легка промисловість, ринок, виробництво, економічний розвиток.

Постановка проблеми. Інвестиції - одна з головних умов економічного розвитку та конкурентоспроможності країни, регіону, підприємства. В умовах значного перевищення попиту на інвестиції над їх пропозицією актуальним є розгляд явища інвестиційної привабливості. Інвестиційна привабливість підприємств легкої промисловості в розміщенні капіталу у вигляді фінансів, обладнання, сировини полягає у швидкій окупності вкладень завдяки невеликим строкам виробництва та реалізації продукції, у швидкому переформуванні асортименту, наявності місцевих сировинних ресурсів (вовна, льон, шкіряна сировина) і потенційній місткості ринку України. Легка промисловість - одна з найважливіших галузей промисловості, результати діяльності якої позначаються на економічному розвитку країни та на добробуті населення. Тому важливе зростання потенціалу цієї галузі, яке неможливе без залучення інвестицій. Тому дослідження інвестиційної привабливості підприємств легкої промисловості актуальне.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Обрана тема наукової статті розглядалася багатьма зарубіжними і вітчизняними вченими. А саме аналіз стану інвестиційного потенціалу підприємств легкої промисловості розглядався в наукових працях Ю. В. Нефьодової, В.Ф. Столярова, І. О. Максименка, Ю. В. Гончарова, Т. І. Марченка, В. І. Бокія, Ю.Ю. Ямка, Л. О. Шкварчука, В. В. Муха, С. М. Гамана, В. М. Нижника, І. В. Пасічника.

Виділення нерозв'язаних раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на підвищений інтерес знаних науковців до обраної проблематики, дослідження стану інвестиційного потенціалу підприємств легкої промисловості не втрачає актуальності. В останні роки активно дискутується питання інвестиційної привабливості підприємств легкої промисловості та шляхи її вдосконалення.

Постановка завдання. Метою статті є визначення шляхів розвитку підприємств легкої промисловості України на основі дослідження стану їх інвестиційного потенціалу та факторів

впливу.

Викладення основного матеріалу дослідження. Легка промисловість України - це одна з найбільш соціально значущих галузей промисловості, яка може надати велику кількість робочих місць для населення. Легка промисловість України могла б розв'язати проблему зайнятості населення, проте чітко простежується тенденція спаду кількості осіб, працюючих у даній сфері. Якщо на початку 90-х років зайнятість становила 750 тис. осіб, то в 2009 році цей показник скоротився майже у 8 разів. Це пояснюється загальним кризовим становищем галузі. Дешеві низькоякісні імпортні товари, низька конкурентоздатність, проблеми кредитування галузі, скорочення споживчого попиту, система оподаткування - все це призвело до занепаду галузі в Україні, а як наслідок - до скорочення зайнятості в легкій промисловості України [1].

На сьогодні в загальному світовому обсягу продажів продукції легка промисловість посідає третю позицію, поступаючись інформаційним технологіям і туризму. За останні 10-15 років Китай, довівши експорт своєї текстильної продукції в 2009 р. до 70-75 млрд. дол. США, серйозно потіснив основних конкурентів - США та ФРН. Розглядаючи світові тенденції, то треба відзначити, що за останні 10-15 років унаслідок глобалізації світової економіки центр виробництва товарів легкої промисловості перемістився з Європи та США в країни "третього світу" - Південно-Східну і Середню Азію, Південну Америку. Але при цьому легка промисловість є однією з основних галузей економіки, яка формує бюджет у багатьох країнах. Так, частка цієї галузі в загальному обсязі промислового виробництва в розвинених країнах, включаючи Німеччину, Францію, США, становить 6-8%, в Італії - 12%. Це дає змогу країнам формувати до 20% бюджету за рахунок цієї галузі, а також забезпечувати наповнення внутрішнього ринку на 75-85% продукцією власного виробництва. Для порівняння: в колишньому Радянському Союзі частка легкої промисловості в формуванні бюджету становила близько 27% [2].

Досить негативним залишається і той факт, що легка промисловість в Україні малоприбуткова для пересічних працівників даної галузі. Тут середня місячна зарплата в 2 рази менша, ніж показник заробітної плати загалом по підприємствах промисловості.

На сучасному етапі розвитку легкої промисловості в Україні є проблеми, які варто розглянути більш детально:

переповнення внутрішнього ринку імпортованими товарами із заниженою митною вартістю, товарами групи "секонд-хенд";

відсутність сприятливих умов для закупівлі високоякісного обладнання, яке не виробляється в Україні;

низький рівень інвестицій у легку промисловість України, як з боку іноземних інвесторів, так і з боку держави;

поділ великих підприємств галузі на дрібні, які переходять на спрощену систему оподаткування або на "тіньове" виробництво [3].

Такий стан справ у легкій промисловості не варто пов'язувати винятково із впливом світової фінансово-економічної кризи. Занепад галузі, що розпочався за кілька років до кризи, пов'язаний із такими проблемами, як: різке скорочення сировинної бази та збільшення залежності від імпортованої сировини; високий рівень собівартості вітчизняних товарів легкої промисловості; відсутність у значній частині підприємств ефективного антикризового менеджера.

Досить цікаві результати опитування, яке провадилося серед менеджерів вищої ланки підприємств легкої промисловості, щодо чинників, які стримують інвестиційно-інноваційну діяльність. Подані в табл. 1 дані дають змогу простежити в динаміці за тим, які з чинників ключові для здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності, а які менш суттєві за умов вітчизняного ринку (табл.1).

Таблиця 1

**Стримуючі чинники розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності в Україні,
% опитаних керівників підприємств**

Чинник	Рік		
	2009	2010	2011
Нестача власних коштів	84	92	100
Недостатня фінансова підтримка держави	62	63	71
Великі витрати на нововведення	57	64	68
Тривалий термін окупності нововведень	32	32	34
Відсутність попиту на продукцію	22	24	27
Нестача кваліфікованого персоналу	20	20	19
Нестача інформації про нові технології	16	15	16
Несприйнятливність підприємств до нових технологій	12	13	13
Відсутність можливостей для кооперації з іншими підприємствами та науковими організаціями	20	21	23
Недосконалість законодавчої бази	40	42	46

З даних табл. 1 видно, що нестача грошових коштів залишається найбільшою проблемою вітчизняних підприємств легкої промисловості. Окрім того, варто звернути увагу, що близько 15-20 % респондентів вказують на проблеми із рівнем кваліфікації персоналу та непоінформованістю про нові технології, а 20 % підприємців - утрачають перспективи інноваційного розвитку через відсутність можливостей для кооперації з іншими підприємствами та науковими організаціями. Тобто очевидно наявність передової групи керівників, які усвідомлюють необхідність якісної

перебудови структури галузі в цілому, створення нових організаційних форм спільної діяльності об'єднань підприємств заради отримання синергійного ефекту [4].

Для здійснення комплексного дослідження інвестиційного середовища підприємств легкої промисловості потрібно з'ясувати, які тенденції переважали в економічних процесах галузі останніми роками та яке місце легка промисловість займає в економіці України.

На жаль, за роки незалежності внаслідок неефективної економічної політики легка промисловість країни опинилась у занепаді.

Частка легкої промисловості в загальному виробництві України склала у 2009 р. 1,8% проти 12,3% у 1991 р., тоді як обсяг промислової продукції в цілому знизився за ці роки на 63%., що призвело до зменшення обсягу легкої промисловості в 14 разів.

Причиною такої ситуації є те, що держава не вжила необхідних заходів для подолання негативних наслідків недобросовісної конкуренції з боку деяких країн, що експортують продукцію своєї легкої промисловості в Україну, шляхом державного регулювання.

Сьогодні так званий "секонд-хенд" надходить до країни з великим зниженням інвойсової ціни: кілограм за умови розмитнення коштує в середньому 60 центів або ще менше. З цієї суми державі сплачуються копійки. У Росії пішли іншим шляхом: за кілограм секонд-хенду державі треба сплатити півтора євро, що означає, що держава одержує у 15-20 разів більше, ніж в Україні. При цьому ціни на секонд-хенд не збільшились, а просто зменшились величезні прибутки у бізнесменів, які цим займаються. За оцінками, у 2009 р. в нашу країну завезено приблизно 150 тис. т. секонд-хенду, крім того, є контрабанда. Якби Україна пішла російським шляхом, то це дозволило б одержати до бюджету додатково приблизно 500 млн дол. США.

Варто також мати на увазі, що в країнах-членах ЄС у зв'язку з великими заробітними платами, соціальними виплатами собівартість продукції легкої промисловості значно вища, ніж у країнах, які не входять до ЄС. Тому бізнесмени з цих країн зацікавлені в перебазуванні підприємств легкої промисловості в країни, які не є членами ЄС. Україна, яка межує з ЄС, могла б скористатися цією ситуацією. Але у зв'язку з тим, що наші підприємства легкої промисловості не мають від держави ніяких преференцій, ця промисловість з країн ЄС переноситься у віддалені від ЄС країни, у яких легка промисловість має такі преференції. Китай, наприклад, звільняє нове підприємство на три роки від усіх податків і відшкодовує ПДВ під час експорту продукції [5].

На думку Уряду, Податковий кодекс має встановити інвестиційно привабливий клімат у державі, зокрема, і в галузі легкої промисловості. Однак необхідно звернути увагу на те, що від оподаткування прибутку звільнюються лише ті підприємства, які працюють не на давальницькій сировині, а за сучасного стану розвитку економіки більшість підприємств легкої промисловості працює саме за такою давальницькою схемою. Наприклад, легка промисловість Вінниччини має найбільшу серед інших галузей залежність від давальницької сировини. Її частка по окремих асортиментних групах сягає 90... 100%. Тому необхідно здійснювати фінансову підтримку легкої

промисловості з метою збільшення власних обігових коштів у підприємств. Тоді ці підприємства зможуть відмовитись від давальницьких схем і виробляти готову продукцію з сировини, яку куплять за власні кошти. Узагалі, відмова від давальницьких схем є важливим чинником підвищення інвестиційної привабливості підприємств легкої промисловості, адже на давальницьких схемах підприємство втрачає можливість управління, а отже, і знижується фінансова стійкість підприємства [6]. Але в цілому такі податкові пільги все ж будуть впливовим стимулом для інвестування в цю галузь, зокрема податкові канікули та зменшення податкового навантаження на підприємства легкої промисловості.

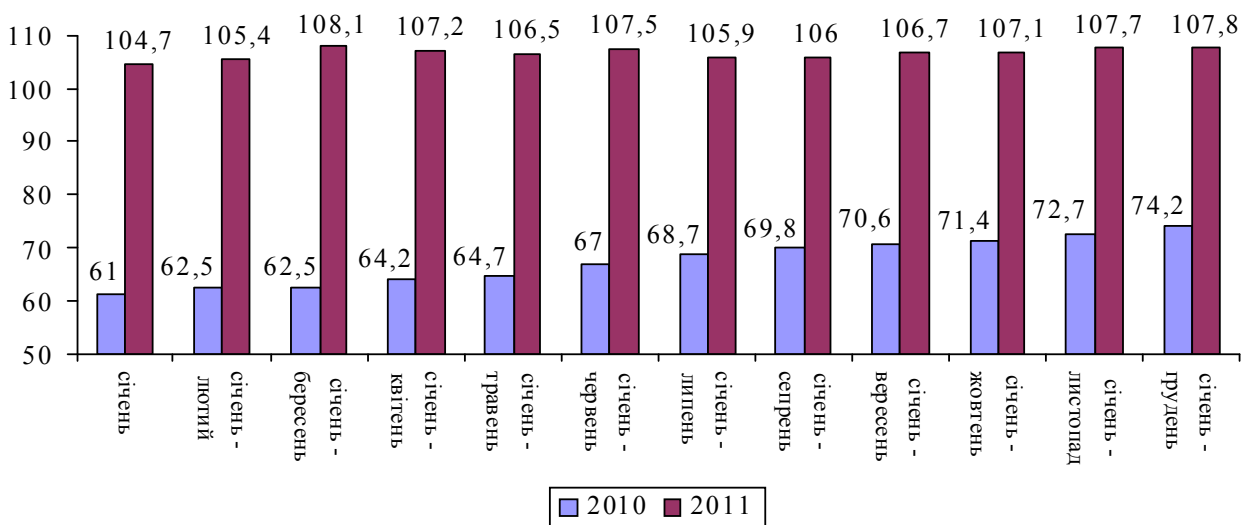
Проте, незважаючи на ряд проблем, які склалися в розвитку легкої промисловості України, доречно її розглядати як перспективну галузь. За оцінками експертів, ринок одягу та взуття входить в 20 найрозвиненіших ринків України, оскільки українці витрачають на взуття й одяг приблизно 30-40% свого місячного доходу, що перевищує показники в країнах Західної Європи. За прогнозами Міністерства промислової політики України об'єм виробництва продукції легкої промисловості в 2010 році збільшиться на 61,5% або на 2 млрд. грн. у порівнянні з 2007 роком [7].

У легкій промисловості, як і в інших галузях економіки України, впродовж 2011 р. на фоні попереднього року спостерігалися позитивні тенденції розвитку, зокрема стабілізація її роботи, нарощування обсягів виробництва продукції, поступове надолуження спаду попередніх років, зумовленого кризовими явищами в економіці та поглибленням системних проблем галузі (рис. 1).

За даними Держкомстату України, індекс обсягів виробництва продукції легкої промисловості за січень - грудень 2011 р. до відповідного періоду минулого року становив 107,8%, у тому числі у підгалузях: у текстильному виробництві - 114,1%, виробництві одягу, хутра та виробів з нього - 104,3, а у виробництві шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів - 106,4%

Обсяг реалізованої продукції легкої промисловості за 11 місяців 2011 р., порівняно з аналогічним періодом 2010 р., збільшився на 13,9% і становив 5,9 млрд. грн, з них найбільша частка (44,1%) - це текстильні товари, 27,1 - готовий одяг та вироби з хутра, 28,8% - вироби зі шкіри та взуття. За експертною оцінкою, загалом за рік реалізовано продукції галузі на суму 6,5 млрд. грн.

Нарощування виробництва сприяло збільшенню платежів до Державного бюджету. За даними ДПА, легка промисловість за 2011 р. забезпечила 231,1 млн. грн. бюджетних надходжень або 117,6% до 2010 р. У структурі бюджетних платежів 57,2% - це кошти, що

Рис.1. Динаміка обсягів виробництва легкої промисловості % до відповідного періоду попереднього року по періодам

надійшли від сплати податку на додану вартість (115,1% до 2010 р.), решта 42,8% - кошти від податку на прибуток підприємств галузі, що збільшилися на 20,6%, порівняно з попереднім роком.

Протягом року більшість підприємств галузі (57,6%) працювали прибутково. За січень-листопад минулого року фінансовий результат (сальдо) від звичайної діяльності до оподаткування становив 67,3 млн. грн. Зокрема, 53,9% підприємств з текстильного виробництва; виробництво одягу, хутра та виробів з хутра отримали прибуток у розмірі 214,2 млн. грн., а 73,7% підприємств із виробництва шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів - відповідно 71 млн. грн.

За 9 місяців поточного року інвестиції в основний капітал підприємств легкої промисловості збільшилися на 30,2%, порівняно з аналогічним періодом попереднього року і становили 273,7 млн. грн., причому найбільше коштів (65% від обсягу) було вкладено у текстильне виробництво.

У розрізі основних видів діяльності легкої промисловості в минулому році з найвищими позитивними темпами працювала текстильна промисловість [9].

Тому для залучення іноземних і вітчизняних інвестицій необхідно підвищити інвестиційну привабливість підприємств і стабілізувати політичну ситуацію в Україні. Доречним може стати досвід світової практики фінансового забезпечення інноваційної діяльності неформального ринку венчурного капіталу, де працюють індивідуальні інвестори, які безпосередньо інвестують власні фінансові ресурси в нові малі фірми. Таких індивідуальних інвесторів називають неформальними, або бізнес

- ангелами (business angels).

Основним результатом інноваційної діяльності підприємств легкої промисловості є освоєння інноваційних видів продукції, впровадження нових прогресивних технологічних процесів, придбання нових технологій.

Згідно з табл. 2, витрати на придбання машин, обладнання, установок, інших основних фондів у загальному обсязі витрат на технологічні інновації легкої промисловості становили у 2011 р. 81,9% (27194,4 тис. грн.). На дослідження та розробки, які виступають основними факторами технологічного розвитку, підприємства галузі витратили майже 320,5 тис. грн., або 0,95 % інноваційних витрат у 2011 році. Інші витрати на інновації - 5665,4 тис. грн. [10, 8].

Отже, по галузі в цілому спостерігається низький рівень інноваційної активності, характерний практично для всіх видів діяльності, пов'язаної з інноваціями.

Потужність легкої промисловості України за роки незалежності зменшилась у десятки разів. Сьогодні вона складається з 17 підгалузей, в яких функціонує біля 10 тисяч підприємств і забезпечує зайнятість менше 100 тис. працівників. Питома вага легкої промисловості в загальному обсязі реалізованої продукції складала у 2010 році лише 0,8% [10, С. 194]. Між тим, ємність внутрішнього ринку товарів легкої промисловості оцінюється на рівні 40 млрд. грн. щорічно, серед яких, за офіційними даними, вітчизняні товари складають лише 8,5 млрд. грн. У доларовому еквіваленті відбулося збільшення обсягів експорту з 1035,6 млн. дол. США у 2009 р. до 1084,6 млн. дол. США у 2010 р. на 49,0 млн. дол. США (на 4,5%), з них: текстиль та вироби з текстилю на 23,0 млн. дол. США (на 3,1%); взуття, головні убори на 30,3 млн. дол. США (на

Динаміка структури загального обсягу витрат за напрямками інноваційної діяльності
у легкій промисловості, тис. грн.

Показник, тис. грн.	Рік		
	2009	2010	2011
Усього, у тому числі на:	37212,5	53327,0	33500,8
Дослідження і розробки	-	-	320
Внутрішні НДР	10468	591	162
Придбання науково – дослідних розробок	1080	5,1	158,3
Придбання машин, обладнання, програмного забезпечення	18830	47376,7	27194,4
Інші	6834,2	5353,8	5665,4

17,3%). Вагома частка обсягів експорту здійснюється до країн ЄС.

Збільшення обсягу імпорту відбулося з 1827,6 млн. дол. США у 2009 р. до 2653,3 млн. дол. США у 2010 р. на 825,7 млн. дол. США (на 31,1 [10, с. 260]. Спостерігається постійне перевищення обсягів імпорту над експортом, що негативно позначається на розвитку легкої промисловості України.

Після вступу України до СОТ у легкій промисловості загальмувалося виробництво інноваційних видів продукції [11, С. 231-233], яке зменшилося на 77,33% - з 384 найменувань у 2005 р. до 87 у 2009 р. У текстильному виробництві та виробництві одягу відбулося зменшення відповідно з 234 до 78 (зменшення на 66,77%); у виробництві шкіри та виробів зі шкіри зменшилося відповідно зі 150 у 2005 р. до 9 у 2009 р. (зменшення на 94%), що свідчить про певні труднощі, які існують у вітчизняних товаровиробників, які пов'язані з тим, що вони не витримують конкуренції з імпортними виробниками.

Кількість упроваджених нових технологічних процесів, хоча цей процес трохи активувався. Але частка підприємств легкої промисловості, що впроваджують інновації, залишається значно нижчою, ніж у промисловості в цілому [11, С. 168]. Інновації у 2010 р. реалізовували [11, С. 170] лише 35 підприємств легкої промисловості, 30 з яких працювали у секторі текстильного виробництва та пошитті одягу і 5 підприємств у секторі виробництва шкіри та виробів зі шкіри.

Із даних досліджень видно, що у легкій промисловості України у 2008-2010 рр. інноваційні процеси впроваджували в незначній кількості, а впровадження організаційних і маркетингових інновацій здійснювалися тільки в декількох

підприємствах, що потребує державного регулювання для поліпшення ситуації та фінансового забезпечення інноваційної діяльності неформального ринку венчурного капіталу, де працюють індивідуальні інвестори, які безпосередньо інвестують власні фінансові ресурси в нові малі фірми, що сприятиме розвитку легкої промисловості.

Висновки. Проведений аналіз стану інвестиційного потенціалу підприємств легкої промисловості свідчить про те, що ситуація досить неоднозначна, оскільки деякі фактори, що впливають на неї, поліпшуються, деякі ж, навпаки, - погіршуються. Кризове становище в галузі обчислюється не двома роками, а з 90 - х років. Внутрішній ринок заповнили іноземні товари, які нижчі за якістю, а відповідно і ціною, а тому витісняють вітчизняну продукцію з українського ринку. Держава не приділяє достатньої уваги поліпшенню інвестиційної привабливості легкої промисловості, хоча введено у Податковий кодекс низку пунктів, які поліпшують умови діяльності підприємств легкої промисловості, що працюють без використання давальницької сировини. Основними шляхами розвитку підприємств легкої промисловості, покращення їх інвестиційного потенціалу мають бути:

- відмова від давальницьких схем;
  - підвищення якості, а відповідно ціни;
  - збільшення кількості випущеної продукції
- що сприятиме зменшенню питомої ваги постійних витрат у складі собівартості;
- організація нових технологій продажу;
  - забезпечення виробництво сучасною сировиною та фурнітурою;
  - розширення асортименту продукції за рахунок нового професійного обладнання, що сприятиме якості;
  - звільнення підприємств легкої

промисловості від податку на прибуток;
залучення інвесторів, зокрема
індивідуальних інвесторів, до інноваційних робіт;
впровадження інновацій;
зменшення податкового навантаження на
підприємства легкої промисловості та
запровадження податкових канікул, що сприятиме
їх розвитку;

обмеження ввезення дешевої імпортової
продукції, "секунд-хенду" шляхом запровадження
мита і податку на реалізацію даних товарів.

Перспективами подальших досліджень у
цьому напрямі є подальше вивчення стану
інвестиційного потенціалу підприємств легкої
промисловості та факторів його підвищення, які
впливають на умови інвестиційного середовища
та ефективного функціонування підприємств в
Україні, зокрема державного регулювання через
здійснення контролю за ввезенням імпортованих
товарів та впровадження податку на реалізацію
дешевої імпортової продукції, що зменшить їх
ввезення, з одного боку, та надання податкових
преференцій для вітчизняних підприємств легкої
промисловості - з другого.

Список літератури

1. Максименко І. О. Легка промисловість України: сучасний стан та перспективи розвитку / І. О. Максименко, В. І. Бокій // Вісник Хмельницького національного університету. - 2009. - № 3. - Т. 2. - С. 77-80.
2. Столяров В.Ф. Формування системи управління інноваційним розвитком підприємств легкої промисловості України на базі головного ВНЗ галузі національного рівня / В.Ф. Столяров, Ю.Ю. Ямко // Легка промисловість. - 2008. - № 1. - С. 34-38.
3. Білоусова Н. Зроблено в Україні, але не для українців

[Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua/278640/>

4. Гончаров Ю. В. Обґрунтування побудови кластерної моделі підвищення інвестиційно - інноваційного потенціалу підприємств легкої промисловості підприємств / Ю. В. Гончаров, Т. І. Марченко // Легка промисловість. - 2011. - № 4 - С. 21
5. Нефьодова Ю. В. Інвестиційне середовище легкої промисловості Донецької області як фактор ефективного функціонування підприємств [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Vdnuet/econ/2010_4/Nefedova.pdf
6. Шкварчук Л. О. Проблеми забезпеченості власними обіговими коштами підприємств швейної промисловості України / Л. О. Шкварчук, В. В. Муха // Науковий вісник НЛТУ. - 2009. - Вип. 19.7. - С. 168 - 175.
7. Гаман С. М. Тенденції розвитку легкої промисловості України / С. М. Гаман // Держава та регіони. Сер.: Економіка та підприємництво. - 2010. - №3. - С. 49-54.
8. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]: - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
9. Показники легкої промисловості України в 2011 р. // Легка промисловість. - 2011. - № 4 - С. 4. [Електронний ресурс]. - Режим доступу до журналу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/legpr/2010_4.pdf
10. Нижник В. М. Перспективи розвитку інноваційних технологій на підприємствах легкої промисловості / В. М. Нижник, І. В. Пасічник // Вісник Хмельницького національного університету. - №6. - 2011. - С. 7 - 9.
11. Столяров В. Ф. Формування системи управління інноваційним розвитком підприємств легкої промисловості України на базі головного ВНЗ галузі національного рівня / В. Ф. Столяров, Ю. Ю. Ямко // Легка промисловість. - 2008. - № 1. - С. 34-38.

Анотація

Людмила Шевчук, Вікторія Копельчук, Андрій Шевчук

АНАЛИЗ СОСТОЯНИЯ ИНВЕСТИЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЙ ЛЕГКОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ И ОЦЕНКА ФАКТОРОВ ЕГО ПОВЫШЕНИЯ

Выявлены и обоснованы факторы, способствующие или сдерживающие развитие инвестиционного потенциала предприятий легкой промышленности, рассмотрены его проблемы и перспективы в современных условиях.

Ключевые слова: *инвестиции, инвестиционная привлекательность, инновационный процесс, легкая промышленность, рынок, производство, экономическое развитие.*

Summary

Ludmila Shevchuk, Viktoriya Kopeltchuk, Andrey Shevchuk

ANALYSIS OF POTENTIAL INVESTMENT COMPANIES OF LIGHT INDUSTRY AND EVALUATION FACTORS INCREASING ITS

The paper detection and justification factors that promote or hinder the development of the investment potential of light industry, considered its problems and prospects in today's environment.

Keywords: *investment, investment attractiveness, innovation process, light industry, market, production, economic development.*